

30 Σεπτεμβρίου 2026

**Για τα γεγονότα στο 1ο Νηπιαγωγείο Άνω Λιοσίων
και τον ξυλοδαρμό της εκπαιδευτικού**

Το περιστατικό στο 1ο Νηπιαγωγείο Άνω Λιοσίων και όσα ακολούθησαν προκαλούν βαθιά ανησυχία. Η συμπεριφορά της εκπαιδευτικού προς τα μικρά παιδιά, όπως καταγράφεται στο βίντεο που δημοσιοποιήθηκε, η βιαιοπραγία σε βάρος της μέσα στο σχολείο και η μετατροπή της υπόθεσης σε τηλεοπτικό θέαμα απαιτούν σαφή τοποθέτηση, υπευθυνότητα και ουσιαστικές παρεμβάσεις, με γνώμονα την προστασία των παιδιών, την αξιοπρέπεια και την ασφάλεια των εκπαιδευτικών και την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου. Αυτές οι αρχές πρέπει να υπηρετούνται ταυτόχρονα, χωρίς συμψηφισμούς και επιλεκτικές ευαισθησίες.

Ο τρόπος με τον οποίο η νηπιαγωγός εμφανίζεται να απευθύνεται στα παιδιά είναι λανθασμένος και παιδαγωγικά όχι σωστός. Οι φωνές και οι απειλητικές εκφράσεις δεν έχουν θέση στην εκπαιδευτική διαδικασία. Το νηπιαγωγείο οφείλει να αποτελεί χώρο ασφάλειας, εμπιστοσύνης και σεβασμού. Η διαμόρφωση ορίων και η καλλιέργεια υπευθυνότητας απαιτούν ψυχραιμία, διάλογο και μεθόδους κατάλληλες για την ηλικία των παιδιών. Η αναγνώριση αυτή επιβάλλει πλήρη και αντικειμενική διερεύνηση του περιστατικού, με ακρόαση όλων των πλευρών και εξέταση όλων των στοιχείων. Ήδη έχει ανακοινωθεί η διενέργεια Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης. Η απόδοση τυχόν ευθυνών πρέπει να προκύψει μέσα από αυτή τη διαδικασία, με σεβασμό στα δικαιώματα των παιδιών και της εκπαιδευτικού. **Κανένα τηλεοπτικό πάνελ δεν μπορεί να υποκαθιστά τα αρμόδια όργανα.**

Παράλληλα όμως, οφείλουμε να εξετάσουμε και το πλαίσιο της αντίδρασης της νηπιαγωγού. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, αφορμή υπήρξε φερόμενη φθορά σε αντικείμενα του σχολείου. Από τις αναφορές της στον σχολικό χώρο **προκύπτει η εικόνα μιας εκπαιδευτικού που αντέδρασε επειδή ενδιαφερόταν για την προστασία του, όχι μιας εκπαιδευτικού αδιάφορης για όσα συνέβαιναν γύρω της.** Η προσπάθεια προστασίας της δημόσιας περιουσίας αποτελεί θεμιτή μέριμνα, ο τρόπος με τον οποίο εκδηλώθηκε στη συγκεκριμένη περίπτωση ήταν λανθασμένος. Το ενδιαφέρον για το σχολείο δεν δικαιολογεί τον εκφοβισμό των παιδιών, όπως και η λανθασμένη αντίδραση δεν αποδεικνύει απουσία ενδιαφέροντος.

Καταδικάζουμε απερίφραστα τη βιαιοπραγία σε βάρος της νηπιαγωγού. Η επίθεση μέσα στον χώρο εργασίας της, η οποία καταγράφεται και σε δημοσιοποιημένο βίντεο, είναι απολύτως απαράδεκτη. **Θα πρέπει άμεσα να εφαρμοστούν όσα προβλέπονται από το θεσμικό πλαίσιο και να τιμωρηθεί ο δράστης.** Κανένα παράπονο, καμία διαφωνία και καμία οργή δεν δίνουν σε οποιονδήποτε το δικαίωμα να χτυπά, να απειλεί ή να τρομοκρατεί έναν εκπαιδευτικό και μάλιστα στον χώρο του σχολείου. Οι γονείς έχουν δικαίωμα και υποχρέωση να προστατεύουν τα παιδιά τους, να ζητούν εξηγήσεις και να καταγγέλλουν συμπεριφορές που θεωρούν επιζήμιες. Υπάρχουν συγκεκριμένοι θεσμικοί δρόμοι για τη διερεύνηση τέτοιων καταγγελιών. Η αυτοδικία καταστρέφει κάθε δυνατότητα επίλυσης, τραυματίζει τη σχολική κοινότητα και διδάσκει στα ίδια τα παιδιά ότι οι συγκρούσεις λύνονται με τη δύναμη και τα χτυπήματα. Η προστασία των παιδιών και η προστασία των εκπαιδευτικών από τη βία αποτελούν κοινή υποχρέωση της κοινωνίας.

Ιδιαίτερα προκλητική και επικίνδυνη υπήρξε η στάση απόστρατου αστυνομικού-«τηλεμαϊντανού» στην εκπομπή «Κοινωνία Ήρα MEGA». Η δήλωσή του, αναφερόμενος στο ενδεχόμενο αντίστοιχης συμπεριφοράς προς το δικό του παιδί, ότι «θα πήγαινε το μαλλί τσιμέντο», είναι άθλια και καταδικαστέα, υποκινεί τη βία και την αυτοδικία, παρουσιάζοντας τη σωματική επίθεση ως αποδεκτή γονεϊκή αντίδραση. Η ιδιότητα του πατέρα δεν αποτελεί άλλοθι για απειλές. Πολύ περισσότερο, ένας άνθρωπος που προέρχεται από την Αστυνομία οφείλει να γνωρίζει την ευθύνη που συνεπάγεται ο δημόσιος λόγος του. Αντί να προβάλλει την προσφυγή στους θεσμούς, επέλεξε μια έκφραση που παραπέμπει ευθέως σε βίαιη μεταχείριση. **Όταν τέτοιες δηλώσεις εκφέρονται σε τηλεοπτικό χρόνο**

μεγάλης απήχησης, μπορούν να ενισχύσουν την πεποίθηση ότι ο ξυλοδαρμός ενός εκπαιδευτικού είναι δικαιολογημένος.

Ζητούμε τη δημόσια ανάκληση αυτής της δήλωσης και σαφή καταδίκη της από τον τηλεοπτικό σταθμό και όλους τους σχετικούς με το θέμα φορείς. Οι δημοσιογράφοι και οι υπεύθυνοι των εκπομπών έχουν υποχρέωση να αντιδρούν αποφασιστικά όταν ο λόγος των καλεσμένων τους νομιμοποιεί τη βία. Η τηλεθέαση δεν μπορεί να γίνεται άλλοθι για την προβολή απειλών.

Το περιστατικό αναδεικνύει και ένα ευρύτερο πρόβλημα στη στάση σημαντικού μέρους των ΜΜΕ απέναντι στην εκπαίδευση. Το δημόσιο σχολείο βρίσκει συχνά χώρο στις ενημερωτικές εκπομπές κυρίως όταν υπάρχει μια σύγκρουση, ένα βίντεο που προκαλεί οργή ή μια υπόθεση που προσφέρεται για εντυπωσιακούς τίτλους. Η καθημερινή δουλειά των εκπαιδευτικών, οι ανάγκες των μαθητών και ο αγώνας για να λειτουργήσουν τα σχολεία μένουν στο περιθώριο. Απουσιάζουν ολοκληρωτικά από την ενημέρωση της κοινής γνώμης. Πού βρίσκεται αλήθεια η αντίστοιχη επιμονή για την ανάδειξη των ελλείψεων προσωπικού, των προβλημάτων στις υποδομές, της ανάγκης για ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς; Πόσος χρόνος αφιερώνεται στους εκπαιδευτικούς που προσπαθούν να κρατήσουν ένα παιδί στο σχολείο, να χτίσουν σχέση εμπιστοσύνης με μια οικογένεια, να αντιμετωπίσουν μαθησιακές και κοινωνικές δυσκολίες; Η δημοσιογραφική διερεύνηση είναι αναγκαία. **Η διαπόμπευση, η γενίκευση και η καλλιέργεια οργής σε βάρος ενός ολόκληρου κλάδου υπονομεύουν την ενημέρωση και το σχολείο.**

Οι εκπαιδευτικοί καλούνται να ανταποκριθούν σε σύνθετες απαιτήσεις: παιδαγωγικές, διοικητικές, κοινωνικές και συναισθηματικές. Χρειάζεται να διαχειρίζονται συγκρούσεις, να στηρίζουν παιδιά με διαφορετικές ανάγκες, να επικοινωνούν με οικογένειες και να φροντίζουν τη λειτουργία του σχολείου. Για να ανταποκριθούν, χρειάζονται επαρκή στελέχωση, επιστημονική υποστήριξη, χρόνο συνεργασίας και ασφαλείς συνθήκες εργασίας.

Η ανάγκη αυτή γίνεται ακόμη μεγαλύτερη σε σχολικές κοινότητες που αντιμετωπίζουν φτώχεια, κοινωνικό αποκλεισμό και εμπόδια στην πρόσβαση στην εκπαίδευση, μεταξύ αυτών και σε σχολεία όπου φοιτούν παιδιά Ρομά. **Η καταγωγή των παιδιών δεν αποτελεί πρόβλημα ούτε επιτρέπεται να χρησιμοποιείται για τη συλλογική ενοχοποίηση μιας κοινότητας.** Οι δυσκολίες απαιτούν συγκεκριμένες κοινωνικές και εκπαιδευτικές παρεμβάσεις, που θα στηρίζουν τη φοίτηση, θα ενισχύουν τη συνεργασία με τις οικογένειες και θα αντιμετωπίζουν τις προκαταλήψεις. Τα παιδιά Ρομά δικαιούνται ένα σχολείο που τα υποδέχεται ισότιμα, τα σέβεται και τους δίνει πραγματικές δυνατότητες μάθησης. Οι εκπαιδευτικοί που υπηρετούν σε αυτές τις κοινότητες δικαιούνται τα μέσα για να επιτελούν αυτό το απαιτητικό έργο. Η Πολιτεία οφείλει να εξασφαλίζει σταθερή παρουσία ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών, κατάλληλη επιμόρφωση, ενισχυμένη στελέχωση και, όπου χρειάζεται, διαμεσολάβηση με τις οικογένειες.

Οι δύσκολες συνθήκες σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογούν την παιδαγωγική εκτροπή. Επιβάλλουν, όμως, να αντιμετωπίζονται οι αιτίες της πίεσης και να οργανώνεται η πρόληψη. Η καταδίκη ενός περιστατικού χωρίς καμία παρέμβαση στις συνθήκες που το περιβάλλουν αφήνει το σχολείο εκτεθειμένο στην επόμενη κρίση.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης καλεί το Υπουργείο Παιδείας, τις εκπαιδευτικές αρχές, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τις κοινωνικές υπηρεσίες, τους συλλόγους γονέων, τους εκπαιδευτικούς φορείς να συμβάλουν σε ένα σταθερό σχέδιο στήριξης του σχολείου. Με προστασία των παιδιών, ουσιαστική βοήθεια στους εκπαιδευτικούς, αποκατάσταση της συνεργασίας με τις οικογένειες και σαφείς διαδικασίες αντιμετώπισης καταγγελιών και περιστατικών βίας.

Καλούμε ολόκληρη την κοινωνία να σταθεί δίπλα στο δημόσιο σχολείο. Να υπερασπιστεί το δικαίωμα κάθε παιδιού να μαθαίνει χωρίς φόβο και κάθε εκπαιδευτικού να εργάζεται με ασφάλεια και αξιοπρέπεια. Να απαιτήσει από την Πολιτεία έμπρακτη και διαρκή φροντίδα για τις σχολικές κοινότητες που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη.

Η στήριξη του σχολείου είναι ευθύνη όλων μας. Με συνεργασία, σεβασμό, επαρκείς πόρους και αποφασιστική καταδίκη κάθε μορφής βίας.

**Δημοκρατική Συνεργασία
Εκπαιδευτικών Π.Ε.**